

מה:

עין משפט
נר מצוה

י א מ"י מ"ה מהלכות
 כריתות הלכות א' סנה
 ע"ש א' שם קט"ז
ז ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
ח ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
ט ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
י ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
יא ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
יב ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
יג ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
יד ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
יז ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
יח ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
יט ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כ ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כא ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כב ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כג ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כד ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כה ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כו ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כז ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כח ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
כט ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז
ל ב מ"י מ"ה מהלכות
 סנה א' שם קט"ז

רבינו חננאל

[illegible]

יהודה בר מרימ ומר בר ר
תדרי לא הוה כהן חד דהו
מביעיא (לו) הא דתנן שלשה
אדם גדול אבל היבא דכי
(א) לנפשיה אתו לקמיה דמרי
נצתאם וכי תימרו ניהדר ונצמ
מהו אומר אחרים לא זבד א
פליגי ה"א דאשכחיהו דקא
אשכחיהו דקא אמרי נבך א
עונה אמן תני חרא העונה אמ
הרי זה מגונה לא קשיא ה"א
ליה בקלא כי היכי דלשמע
דאורייתא רב אשי עני ליה ב

שְׁלֵשָׁה שֵׁאֲכָלוּ פֶּרֶק שְׁבִיעִי בִּרְכוֹת

עמין קבוצת תפלה" ולעמין כל
עמין להו כשלה ויה"ל לשנים
יכולות לזמן דהא קמני נשים
עמין חובה דאין חייבות לזמן

דניאל לאו דמקבע להו בחובה (מעיקרא) ת"ש⁶⁶ נשים מזמנות לעצמן ועבדים וקטנים אם רצו לזמן לעצמן נשים ועבדים וקטנים⁶⁷ (והא נשים אפילו מאה) והא מאה ו⁶⁸ נשי כתרי גברי דמיין וקטני נשים מזמנות לעצמן ועבדים מזמנים לעצמן שאני התם דאיכא דעות א"ה אימא ס'פא נשים ועבדים אם רצו לזמן אין מזמנין אמאי לא והא איכא דעות שאני התם משום פריצותא תסתיים דרב דאמר אם רצו לזמן אין מזמנין דאמר רב דימי בר יוסף אמר רב שלשה שאכלו באחת ויצא אחד מהם לשוק קוראין לו ומוזמנין עליו מעמא דקוראין לו והא לא קוראין לו לא שאני התם דאקבעו להו בחובה מעיקרא אלא תסתיים דר' יוחנן הוא דאמר אם רצו לזמן אין מזמנין דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן שנים שאכלו כאחת אחד מהן יוצא בברכת חבריו והוינן בה מאי קא משמע לן תנינא⁶⁹ בשמע ולא ענה יצא ואמר רבי זירא לומר שאין ברכת הוימוי⁷⁰ בניהם תסתיים א"ל רבא בר בר הונא דרבי הונא והא רבנא דר' ממערבא אמרי אם רצו לזמן מזמנין מאי לאו דשמיע להו מר' יוחנן לא דשמיע להו מרב מקמי דנחית לכבל: גופא אמר רב דימי בר יוסף אמר רב ישלשה שאכלו כאחת ויצא אחד מהם לשוק קוראין לו ומוזמנין עליו אמר אביי והוא דקרו ליה ועני אמר מר זוטרא ולא אמרן אלא בשלשה אבל בעשרה עד דנייתי מתקף לה רב אשי אדרבה איפכא מסתברא תשעה נראין⁷¹ כעשרה שנים אין נראין כשלשה יוהלכתא כמר זוטרא מ"ט⁷² כיון דבעי לאדכורי שם שמים בציר מעשרה לאו אורה ארעא אמר אביי נקטינן שנים שאכלו כאחת מצוה ליחלק⁷³ תנינא נמי הכי שנים שאכלו כאחת מצוה ליחלק במה דברים אמורים כששניהם סופרים אחד אחד סופר ואחד חסר סופר מברך ובור יוצא: אמר רבא ה"א מילתא אמרייתא אנא ואיתמרה משמיה דרבי זירא כוותי ישלשה שאכלו כאחת אחד מפסיק לשנים ואין שנים מפסיקין לאחד ולא והא רב פפא אפסיק ליה לאבא מר בריה איהו וחד שאני רב פפא⁷⁴ דלפנים משורת הדין קורא דעבד ב אשי רבא אחא מדפתי כרכי ריפתא בהדי ה מופלג מחבריה לברוכי להו⁷⁵ (י"ב) וקא שאכלו כאחת חייבין לזמן הגי מילי היכא דאיכא הדרני נינהו חלוק ברכות עדיף בריך איניש מר אמר להו ידי ברכה יצאתם ידי זימון לא מן אין זימון למפרע בא ומצאן כשהן מברכים מן בריך ומבורך רב פפא אמר עונה אמן ולא אמרי בריך ואשכחינהו דקא אמרי בריך ומר בריך ומבורך ואשכחינהו דקא אמרי בריך מן אחר⁷⁶ ברכתיו הרי זה משוכח ותניא אידך בבונה ירושלים הא בשאר ברכות אביי עני עניו פועלים וליקומו דהמוב והמביט לאו לחישהא כי היכי דלא נזלוזלו בהמוכ⁷⁷ והמביט

מסורת הש"ס

(א) (פרסין ג.) (ב) (ד' חיות)
הללו חייסין מוקן ומדברי רבי
נראה דגריס והא אפי' מאה
נפי סתרי גברי דמיין.
(ג) סוטה לח: (ע"פ היסוד)
(ד) (כפ"ח הומוק.) (ה) מגילה
כג: (ו) חילין קו: (ז) (מנחות
מ: (ח) (אפ"ל ו.) (ט"ג)
(ט) (ג"ל לפרק ור"ל סדר
ורא"ש.) י' (לקמן ג.)
(כ) (לקמן מה:).

הגהות הב"ח

(א) נם' נרדן כעשרה. נ"ב
ע"ל סוף דף מ"ו: (ב) שם
ברך איניש איניש לנפשיה:
(ג) שם אחר כל ברכותיו:
(ד) שם דלא לולולו רבבן
כהעמוד: (ה) רש"י ד"ה לא
הוא נבו חד מושג:

הגהות הגר"א

[A] גמ' וזהו דא"ר חזקוני
(וזהו חזקוני)

מוסף תוספות

ב'חוס' ר"ש הוש"פ,
ולענין קריאת הגמילה
והקריאת ק"ב ב'חוס'
ר"ש חכב. וגם מרמייח
מנה תלמודא לשנים
דמא נשים כתי' הינו א'
וצו לזמן מומנים. ב'חוס'
ר"ש רגס. כרוך ומלך
שמו המיר לעולם ועד
(ד'מס' את המלה הורא).
ב'חוס' ר"ש חכב. כנן
יסתבה יהוי סיוס כרוב.
סדסן ספסין דמרא ק'
המלך דהלל וסין כרוב
ד"ח וכיוצא בהם. "ובספן"
דכרו כתי' ב'חוס' ונזק
בונה יושלים לרובות
נקטיה דא"צ א'נה סיוס
כל הרבות אלאי סיוס
ברבות ארייתא.

מוסף רש"י

נשים מומנות לעצמן.
שלם נשים, וכן שלש עשרה,
אכל אין שתי נשים או שני
עברים מתערבין עם אנשים,
לפי שיש באנשים מה שאין
בנשים ובעברים, ואין הנשים
אומרות בריה ואין העברים
אומרים על נחלתו (וערכו)
1.2 מצוה ליהלוק. והלל
אין כאן משפחה (ומדוע 1.10).
ואין דימותן לעצמם. משניק.
ודי דימותן לא ילד (דעמו 1.11).